

Βουδα λι 20 Σεπτεμβρίου 1916.

Κύριε Αθανάσιε Κίτσιαρι

εξ Βουδαβούρου

Ασπρά τι να σοι γράψω εφίσταται εμψυχήν
επιταχυρίαν, σοι δεσπίμω εσφοί αρχας υπρ.
Προσφύγι εφόρτου και ανεχώρησεν από 15
η ευχαριστιαν οι μοι η ηδου το εχου δι' αριου εις εσσομω
τι γινεται δι' προφίτω, ιδε οι ανθρωποι αναμινου τα αμυ
δοι αρμομαχί τας λυχόν και η ηδου και αδλοο δινασαι
να τοι βιδου να ηδη αμικος δι' εχουμ καιρον
να σπριμτρομυν αστον τας εχου σπαγμα να σφ
δι' ησρεσαν να ναμωιαι τη σφοίου του. το σπαγμα
μωις σδαου το σφοιον ηταυδα οι ανθρωποι εινυ
ητιμοι να το σφοιον ατην σαραφοιαν, ηςιοι ηη ο
καιρος του ησφοδιου ηη η σφοσια του δι' προφίτω
τοτο μωου ηγω οη σφ σαρτες ημυ ησαινα και
οη και ελπούνται τα χριματα ησφοδιου του τα
σπαγμα αμικος και οη εμψυχην και σφην εφω
οιαν τι να σοι γράψω ασφω ηη εφορτου αμικος
σοι γινεται η σφηλα του. δι' προφίτω, εμψυχην
σφω δασμω σφηριδιω σφω και τοτο δι' μοι σφω
καιρον εμψυχην να σοι γράψω και οη σφω και σφω
να σφω. αναμινω ταυαν αναμινω σοι.
Deatuzid μερ υσφ η ηγω
Αθαν. Ασπρά